

НАДЪ МОРЕТО

Изъ морски ширини отсеченъ,
Скала изстѣпва строенъ станъ,
Долавя взора ѝ далеченъ
Отблѣсъци на бърза брань.

И ето, облакъ надъ морето
Полита, нейний сънь плениль,
Тамъ скрити тайни той прочете,
Що съ клетва Богъ е вкаменилъ.

И мигомъ яркосинкавъ огънь
Стопи студена строга плътъ,
Изъ ужаса на сетно сбогомъ
Блаженни възгласи ехтятъ.